

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 30/09-34

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 29. apríla 2009 v senáte zloženom z predsedníčky Marianny Mochnáčovej a zo sudcov Petra Brňáka a Milana Ľalíka prerokoval prijatú sťažnosť Ing. A. K., B., zastúpeného advokátom JUDr. J. Š., B., vo veci namietaného porušenia základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 37 ErNr 377/03 a jeho uznesením č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo Ing. A. K. na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. Ústavy Slovenskej republiky a právo na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008 porušené bolo.

2. Uznesenie Okresného súdu Bratislava V č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008 zrušuje .

3. Okresný súd Bratislava V je povinný uhradiť Ing. A. K. trovy konania v sume 223,46 € (slovom dvestodvadsaťtri eur a štyridsaťšesť centov) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. J. Š., B., do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Sťažnosti A. K. vo zvyšnej časti nevyhovuje .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 27. augusta 2008 doručená sťažnosť Ing. A. K. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 37 ErNr 377/03 a jeho uznesením z 20. júna 2008.

1. Sťažovateľ v podanej sťažnosti uviedol, že mu „v konaní 37 ErNr 377/2003... bolo doručené uznesenie Okresného súdu... zo dňa 20. 6. 2008..., ktorým mu ako povinnému v exekučnom konaní EX 36/2003 boli zamietnuté námietky voči ďalším trovám exekúcie zo dňa 7. 11. 2005...

Dňa 17. 10. 2005 a 18. 10. 2005 bolo Ing. K. ako povinnému v exekúcii EX 36/2003 doručované upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, kde si exekútorka zvýšila trovy exekúcie vo výške 62.024,80 Sk. ... V zmysle poučenia podal voči ďalším trovám exekúcie námietku, ktorú zaslal na adresu exekútorky dňa 7. 11. 2005...

Vzhľadom na svoju pracovnú zaneprázdnenosť ... poveril JUDr. P. S. k jeho

zastupovaníu v exekučnom konaní EX 36/2003 a 37 ErNr 377/2003 a teda aj k preberaníu všetkých písomností s tým súvisiacími, tak ako to vyplýva zo splnomocnení zo dňa 29. 10. 2004 a 3. 6. 2004...

Ďalšie trový exekúcie boli doručované povinnému, jeho manželke Ing. K. a právnenú zástupcoví oprávnenej JUDr. V. Exekútorka napriek vedomostí o právnom zastúpení povinného, upovedomenie o ďalších trovách JUDr. S. nezaslala...

O skutočnosti, že exekútorka JUDr. F. ako aj sudkyňa Okresného súdu JUDr. T. mali vedomosť o riadnom zastúpení Ing. K. advokátom, svedčí skutočnosť, že všetky písomností ohľadom exekúcie boli od roku 2004 do decembra 2005 zasielané JUDr. S. ...“.

2. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd tým, že „... sa nezaoberal námietkami podanými účastníkom konania zo dňa 7. 11. 2005, uznesením o zamietnutí námietok odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom... a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci... a zároveň súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec..., resp. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci...

Hore opísané porušenie práva na spravodlivý proces pokladá sťažovateľ za závažné hlavne z tých príčin, že súd odmietol jeho námietky z dôvodu, že boli podané oneskorene a nezaoberal sa vecnou stránkou vznesených námietok a nerozhodol v primeranej lehote. Tým, že Okresný súd odmietol námietky z formálnej stránky a nezaoberal sa ich obsahom z dôvodu uplatnenia fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 zákona O. s. p., správoplatnením uznesenia 37 ErNr 377/03-421 sa uvedené uznesenie stalo vykonateľným a jeho realizáciou dôjde k poškodeníu sťažovateľa. Vzhľadom k tomu, že ďalšie trový exekúcie neboli bližšie špecifikované čo sťažovateľ namietal v odmietnutých námietkach, do dnešného dňa nie je zrejmé z čoho sa uvedené zvýšené trový exekúcie skladajú a považuje ich za neopodstatnené...“.

3. Sťažovateľ ďalej tvrdil, že «Vzhľadom k tomu, že súd o námietkach voči ďalším trovám exekúcie nerozhodol do januára 2008, zaslal sťažovateľ na Okresný súd V dotaz na stav veci. Až po sťažnosti predsedovi Okresného súdu Bratislava V na priedahy v konaní, sudkyňa Okresného súdu dňa 20. 6. 2008 rozhodla uznesením 37 ErNr 377/03-421

o námietskach povinného zo dňa 7. 11. 2005, teda až po dva a pol roku od podania námielok. Taktiež odpoveď predsedu Okresného súdu na sťažnosť, považuje sťažovateľ za nedostatočnú a povrchnú, pretože podľa jeho názoru dva a pol ročná nečinnosť súdu svedčí jednoznačne o prieťahoch v konaní. Dávam do pozornosti ústavného súdu, že Okresný súd rozhodol o námietskach proti ďalším trovám exekúcie „v ten deň“ ako bola podaná sťažnosť Ing. A. K. na prieťahy v konaní t. j. 20. 6. 2008. Sťažovateľ podal riadne sťažnosť na prieťahy v konaní podľa § 62 a nasl. zák. č. 757/2004 Z. z. a týmto splnil podmienku stanovenú v § 53 ods. 1 zák. SNR č. 38/1993 Zb. o organizácii Ústavného súdu SR, o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov.»

4. Sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:
„... V konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod spisovou značkou 37 ErNr 377/03-421 zo dňa 20. 6. 2008 bolo porušené právo sťažovateľa na spravodlivé súdne konanie upravené v ustanoveniach čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd...

Rozhodnutie Okresného súdu Bratislava V v konaní 37 ErNr 377/03-421 zo dňa 20. 6. 2008 sa zrušuje a vec sa vracia Okresnému súde Bratislava V na ďalšie konanie.“

Zároveň sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd odložil vykonateľnosť predmetného uznesenia okresného súdu, lebo *„uhradením ďalších trov exekúcie by mu vznikla ďalšia nenapraviteľná škoda“*.

Sťažovateľ ďalej navrhol priznať mu finančné zadostučinenie *„vo výške 100.000,- Sk“* a náhradu trov konania.

5. Ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa na neverejnom zasadnutí senátu 4. februára 2009 podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia ju prijal na ďalšie konanie. Ústavný súd súčasne odložil vykonateľnosť uznesenia okresného súdu č. k. 37 ErNr 377/03-

421 z 20. júna 2008 do právoplatnosti jeho rozhodnutia o ústavnej sťažnosti podanej v tejto veci.

6. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k predmetu sťažnosti, v ktorých zotrvali na svojich názoroch, dospel k záveru, že má dostatok podkladov na meritórne rozhodnutie.

II.

A.

Z obsahu súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 37 Er Nr 377/03 ústavný súd zistil, že Exekútorický úrad B., JUDr. A. F. – súdny exekútor, B. (ďalej len „súdna exekútorka“ alebo „exekútorický úrad“) podal 26. marca 2003 okresnému súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu – rozsudku okresného súdu sp. zn. 5 C 73/98 z 10. decembra 2002 na základe návrhu zo 14. marca 2003 oprávnenej M. H. z B. proti povinnému Ing. A. K. z B. pre vymoženie 303 193 Sk istiny s prísl. (vec bola vedená u súdneho exekútora pod sp. zn. EX 36/2003).

1. Poverenie bolo udelené exekútorovi okresným súdom 1. apríla 2003. Námietky sťažovateľa z 29. mája 2003 proti exekúcii a proti trovám exekúcie okresný súd uznesením č. k. 37 Er Nr 377/03-26 z 10. septembra 2003 zamietol.

2. Na č. 1. 104 súdneho spisu je splnomocnenie sťažovateľa z 3. júna 2004 pre advokáta JUDr. P. S. z B. na jeho zastupovanie v exekučnom konaní. Advokát 10. septembra 2004 nahliadol do súdneho spisu.

Na č. 1. 136 súdneho spisu je ďalšie sťažovateľovo splnomocnenie z 29. októbra 2004 pre už menovaného advokáta na jeho zastupovanie v konaní pred okresným súdom vedenom pod sp. zn. 37 ErNr 377/03. Advokát 5. novembra 2004 nahliadol do súdneho spisu.

3. a) Podľa v súdnom spise sa nachádzajúcich doručeníek boli už menovanému právnomu zástupcovi sťažovateľa pravidelne doručované písomnosti zasielané súdnym exekútorom a aj okresným súdom, napr. uznesenie okresného súdu z 18. novembra 2004, z 2. februára 2005 (výzva na zaplatenie súdneho poplatku za návrh na zastavenie exekúcie, za návrh na odklad exekúcie, uznesenie o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov, uznesenie o udelení súhlasu s vykonaním dražby na najvyššie podanie), z 22. júna 2005 (o zamietnutí návrhu sťažovateľa na zastavenie exekúcie, o zamietnutí návrhu sťažovateľa na odklad výkonu exekúcie, o zamietnutí žiadostí sťažovateľa na odpustenie platenia súdnych poplatkov za uvedené návrhy), z 27. júla 2005 (o zamietnutí námietky sťažovateľa proti udeleniu príklepu, o schválení návrhu exekútora na schválenie príklepu), resp. napr. vyhláška exekútora z 10. decembra 2004 o dražbe nehnuteľnosti, zápisnica exekútora z 23. marca 2005 o udelení príklepu; predvolanie účastníkov z 25. októbra 2005 na rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti).

b) Od začiatku roku 2006 sú písomnosti okresného súdu v predmetnej veci zasielané novému právnomu zástupcovi sťažovateľa - advokátovi JUDr. P. H. Napr. uznesenia okresného súdu zo 4. marca 2006 o zamietnutí námietky sťažovateľa proti rozvrhu výťažku z dražby; zo 6. marca 2006 o schválení rozvrhu výťažku z dražby a pod. Menovaný advokát podal v mene sťažovateľa 30. marca 2006 odvolanie proti uzneseniu okresného súdu o schválení rozvrhu výťažku z dražby.

4. Na č. l. 356 (ako aj na č. l. 381 - 383, č. l. 391 - 393) súdneho spisu je upovedomenie o ďalších trovách exekúcie, č. k. EX 36/2003-173 z 31. októbra 2005, ktoré bolo doručené 17. októbra 2005 právnomu zástupcovi oprávnenej - advokátovi JUDr. M. V., 26. októbra 2005 manželke sťažovateľa a 4. novembra 2005 sťažovateľovi. Na doručeníke adresovanej do vlastných rúk sťažovateľa bolo (okrem označenia odosielateľa, pečiatky dodacej pošty a adresáta) uvedené, že k prevzatiu zásielky došlo 4. novembra 2005, pričom prvý neúspešný pokus o doručenie s výzvou sa udial 17. októbra 2005, k druhému opakovanému doručovaniu došlo 18. októbra 2005 a zásielka bola uložená 18. októbra 2005.

Ústavný súd poznamenáva, že v súdnom spise okresného súdu sp. zn. 37 ErNr 377/2003, ktorý mu bol predložený, sa nenachádzajú žiadne iné písomnosti týkajúce sa doručovania predmetnej písomnosti sťažovateľovi, resp. úkony súdneho exekútora alebo okresného súdu spojené so zisťovaním miesta pobytu sťažovateľa. Taktiež v predmetnom súdnom spise sa nenachádza doklad preukazujúci doručenie uvedenej zásielky právnomu zástupcovi sťažovateľa - advokátovi JUDr. P. S.

5. Na č. l. 370 a 371 sťažovateľ spolu s manželkou listom z 22. januára 2008 doručeným okresnému súdu 24. januára 2008 žiadali „o urýchlené rozhodnutie“ o námietkach proti upovedomeniu exekútora o ďalších trovách konania (námietky sú z 28. októbra 2005 a 7. novembra 2005 a nachádzajú sa v súdnom spise na č. l. 375 a 376, ako aj na č. l. 412 a 413). Námietky boli adresované exekútorskému úradu, JUDr. A. F., súdny exekútor, a doručené jej 2. novembra 2005, resp. 8. novembra 2005.

6. Na č. l. 379 súdneho spisu je list sťažovateľa z 11. februára 2008 (doručený okresnému súdu v ten istý deň), v ktorom žiada okresný súd o oznámenie „či sa v spise 37 ErNr 377/2003 nachádzajú námietky, ktoré boli zaslané na exekútorský úrad JUDr. F. a prevzaté dňa 2. 11. 2005 (námietky proti zvýšeným trovám Ing. K.) a námietky zo dňa 8. 11. 2005 (námietky Ing. K. proti ďalším trovám exekúcie...)“. Námietky sťažovateľa boli doručené exekútorskému úradu 8. novembra 2005.

Ústavný súd poznamenáva, že v predloženom súdnom spise sa nenachádza žiadny priamy dôkaz preukazujúci predloženie už uvedených námietok z exekútorského úradu na okresný súd. Dátum predloženia týchto námietok okresnému súdu možno nepriamo zistiť len z ďalších písomností nachádzajúcich sa v predmetnom súdnom spise.

Na č. l. 380 je odpoveď exekútorského úradu doručená okresnému súdu 18. februára 2008, v ktorej súdny exekútor oznamuje okresnému súdu, že „Dôkaz – obálka preukazujúca okamih podania námietok sa nachádza v súdnom spise nakoľko Vám to bolo zaslané s návrhom na schválenie rozvrhu“.

Na č. 1. 387 je ďalšia odpoveď exekútorského úradu zo 17. marca 2008 na výzvu okresného súdu z 3. marca 2008, v ktorej súdny exekútor medzi zasielanými prílohami uvádza: „... 6. námietky povinného zo dňa 7. 11. 2005 + obálka (kópia) a námietky K. zo dňa 28. 10. 2005 + obálka (kópia) (nachádza sa v súdnom súpise, zaslané 9. 1. 2006)...

Na súd bol zaslaný návrh na schválenie rozvrhu aj s upovedomením o ďalších trovách exekúcie aj s námietkami (všetkými námietkami proti celkovému rozvrhu). Následne bol uznesením schválený rozvrh výťažku, kde sú špecifikované trovy exekúcie...“

Na č. 1. 408 - 411 súdneho spisu (ako príloha už uvedenej odpovede súdneho exekútora zo 17. marca 2008) je kópia uznesenia okresného súdu č. k. 37 ErNr 377/2003-265 zo 6. marca 2006 o schválení rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti, v odôvodnení ktorého je na strane 2 uvedené „... Dňa 9. 1. 2006 doručila exekútorka súdu žiadosť o schválenie rozvrhu výťažku z dražby...“.

Na č. 1. 421 a 422 je uznesenie okresného súdu č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008, ktorým okresný súd námietky sťažovateľa (ako povinného) proti ďalším trovám exekúcie zo 7. novembra 2005 odmietol. Na tomto uznesení je vyznačené nadobudnutie právoplatnosti dňa 27. júna 2008. Uznesenie bolo doručené sťažovateľovi a jeho právnomu zástupcovi 26. júna 2008.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil okrem iného takto:

a) „Dňa 14. 3. 2003 sa začalo exekučné konanie na podklade právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 10. 12. 2002, č. k. 5 C 73/98-116. Poverením č. 5105 017601 zo dňa 1. 4. 2003 vydaným Okresným súdom Bratislava V bol poverený vykonaním exekúcie súdny exekútor JUDr. A. F. Dňa 13. 10. 2005 vydal poverený súdny exekútor Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie č. EX: 36/03-173 podľa § 202 zákona č. 233/1995 Z. z., Exekučný poriadok /ďalej len EP/ v ktorom súdny exekútor upovedomil povinného o ďalších trovách exekúcie č. Ex: 36/2003 vo výške 62.024,80 Sk. Vyššie uvedené upovedomenie bolo povinnému doručené za uplatnenia fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p., dňom 21. 10. 2005. Dňa 4. 11. 2005 si povinný prevzal vyššie uvedené upovedomenie na pošte a dňa

7. 11. 2005 podal na poštovú prepravu námietky proti ďalším trovám exekúcie podľa § 202 ods. 2 EP, ktoré odôvodnila tým, že rozhodnutie súdneho exekútora o výške ďalších trov exekúcie je nepreskúmateľné pretože suma ďalších trov exekúcie (62.024,80 Sk) nie je bližšie špecifikovaná, nie je zrejmé z akých položiek pozostáva.

Podľa § 202 ods. 1 zákona č. 99/1963 O. s. p. ak počas vykonávania exekúcie vzniknú ďalšie trovy exekúcie, upovedomí o nich exekútor oprávneného a povinného. Podľa § 202 ods. 2 EP proti ďalším trovám môže vzniesť u exekútora účastník konania námietky do troch dní od doručenia upovedomenia podľa odseku 1. O týchto námietkach rozhoduje súd (§ 45). Proti rozhodnutiu súdu o námietkach nie je prípustné odvolanie.“

b) «Súd po preskúmaní podaných námietok proti ďalším trovám exekúcie, doručenky preukazujúcej doručenie Upovedomenia o ďalších trovách exekúcie dňa 21. 10. 2005 za uplatnenia fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p., podacej pečiatky podľa ktorej povinný dňa 7. 11. 2005 podal námietky proti ďalším trovám exekúcie na poštovú prepravu, dospel k záveru, že povinný podal námietky proti ďalším trovám exekúcie oneskorene t. j. po uplynutí 3 dňovej lehoty stanovenej § 201 ods. 2 EP na vznesenie námietok proti ďalším trovám exekúcie. Podľa § 45 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p. údaje uvedené na potvrdení o doručení písomnosti (ďalej len „doručenka“) sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak.

Podľa vyššie citovaného ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, účastník konania môže vzniesť do 3 dní od doručenia upovedomenia o ďalších trovách exekúcie, námietky proti ďalším trovám exekúcie. Povinnému bolo Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie doručené dňa 21. 10. 2005 uplatnením fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 O. s. p.. Prvým okamihom dňa nasledujúceho po doručení, začala podľa § 57 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. O. s. p., plynúť 3 dňová lehota na vznesenie námietok proti ďalším trovám exekúcie t. j. prvým okamihom dňa 22. 10. 2005. Lehota na vznesenie námietok proti ďalším trovám exekúcií márne uplynula posledným okamihom dňa 24. 10. 2005. Na základe vyššie uvedeného, súd má za to, že povinný nevzniesol námietky proti ďalším trovám exekúcie v lehote stanovenej zákonom t. j. v období od 22. 10. 2005 do 24. 10. 2005. Márne plynutie lehoty stanovenej zákonom na vykonanie príslušného procesného úkonu (podanie námietok proti ďalším trovám exekúcie podľa § 202 ods. 2 EP), zo sebou prináša závažný dôsledok

v podobe zániku práva povinného vykonať resp. vzniesť námietky proti ďalším trovám exekúcie. Súd námietky povinného proti ďalším trovám exekúcie odmietol, pretože povinný podal námietky proti ďalším trovám exekúcie na poštovú prepravu oneskorene (dňa 7. 11. 2005) t. j. v čase keď už zaniklo jeho právo vzniesť námietky proti ďalším trovám exekúcie. S ohľadom na to, že námietky proti ďalším trovám exekúcie boli podané oneskorene, súd sa nezoberal vecnou stránkou vznesených námietok a podanie odmietol, ako výrokovou formou rozhodnutia súdu ak účastník konania nesplní formálne podmienky určitého podania.»

B.

1. K sťažnosti sa vyjadril predseda okresného súdu listom sp. zn. Spr. 3089/09 z 18. marca 2009, v ktorom uviedol:

„Z obsahu spisu som zistil, že exekútorka dňa 8. 12. 2006 vrátila poverenie súdu, pretože exekučné konanie sa skončilo vymožením pohľadávky, príslušenstva a trov exekúcie dňa 6. 11. 2006...

Zo spisu som zistil, že exekútorka 9. 1. 2006 zaslala súdu návrh na schválenie rozvrhu výťažku z dražby nehnuteľnosti, kde boli aj námietky, avšak tieto boli iného charakteru a nie námietky, pokiaľ ide o upovedomenie o ďalších trovách konania. Súd následne o námietkach rozhodol dňa 20. 6. 2008, keď ich odmietol ako oneskorene podané. Zo spisu som ďalej zistil že Ing. A. K. splnomocnil v tomto konaní na zastupovanie advokáta JUDr. P. S. zo dňa 29. 10. 2004. Upovedomenie o ďalších trovách exekúcie exekútorka nedoručila právnomu zástupcovi povinného Ing. K. a s touto skutočnosťou sa nevysporiadal ani súd pri rozhodovaní o námietkach. Z hľadiska vyhodnotenia, či námietky boli zo strany povinného podané po lehote alebo nie, k tomu rozhodnutiu nezaujímam stanovisko, keďže ide o rozhodnutie sudcu a toto rozhodnutie je právoplatné.

Nesúhlasím so sťažnosťou pokiaľ sa uvádza, že súd v konaní o námietkach nekonal plynulé a že došlo k prietahom konania. Z obsahu spisu vyplýva, že exekútorka tieto námietky nezaslala súdu po tom ako boli podané, o týchto námietkach sa súd dozvedel až na podnet povinného (24. 1. 2008) a vo veci následne konal. Pochybenie súdu je, že sa

nevysporiadal s okolnosťou a to o doručení upovedomenia o ďalších trovách konania právneho zástupcovi povinného...“

2. Na vyjadrenie predsedu okresného súdu reagoval sťažovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu stanoviskom zo 17. apríla 2008 tohto znenia:

„... V liste predsedu OS Bratislava V potvrdil obsah sťažnosti ohľadom nesprávnosti doručovania námietok proti dodatočným trovám exekúcie, čo sudkyňa pri vydaní uznesenia o námietkach opomenula.

Čo sa týka prietahov konania trváme na obsahu sťažnosti, pretože z hľadiska nie je podstatné kto spôsobil to, že sa vo veci nekonalo, ale to, že uznesenie o námietkach sťažovateľ obdržal až po dva a pol roku od ich podania.

Chceme Ústavný súd upozorniť na novú skutočnosť, o ktorej sme pri podaní sťažnosti nevedeli, a to vyjadrenie exekútorky JUDr. F. zo dňa 2. 2. 2009, že si ďalšie trovy exekúcie vo výške 62.024,- Sk vyplatila v rozvrhu výťažku z dražby dňa 6. 11. 2006 /prehlásenie exekútorky na pojednávaní č. k. 11 C 57/2008/.

Z rozpisu rozvrhu výťažku z dražby sa však nedá určiť, že uvedené trovy boli zahrnuté do celkových trov exekúcie, pretože schválené položky sa nezhodujú s trovami, ktoré obsahuje upovedomenie o ďalších trovách exekúcie...“

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah... Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustaveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

Podmienky a podrobnosti o súdnej a inej právnej ochrane ustanoví zákon (čl. 46 ods. 4 ústavy).

Podľa čl. 51 ods. 1 ústavy domáhať sa práv uvedených v čl. 46 tejto ústavy sa možno len v medziach zákonov, ktoré tieto ustavenia vykonávajú.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec... prerokovala bez zbytočných priet'ahov... a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo a v primeranej lehote prejednaná...

A. K namietanému porušeniu základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru

Predmetom s'ťažnosti (v tejto jej časti) je s'ťažovateľom namietané porušenie označených práv postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37 ErNr 377/03 a jeho uznesením č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008, ktorým odmietol námietky s'ťažovateľa zo 7. novembra 2005 proti ďalším trovám exekúcie ako oneskorene podané.

S'ťažovateľ za právne relevantnú považuje skutočnosť, že najmä okresný súd pri posudzovaní dňa prevzatia upovedomenia o ďalších trovách exekúcie (a následne na to dňa podania námietok) vychádzal z uplatnenia fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „OSP“), pričom okresný súd nezisťoval zákonom ustanovené podmienky na aplikovanie tohto ustanovenia v jeho konkrétnom prípade. Porušenie označených práv malo spôsobiť aj nedoručenie predmetného upovedomenia jeho právnomu

zástupcovi podľa § 49 ods. 1 OSP. (Pozri bližšie body 1 a 2 I. časti odôvodnenia a bod 2, 4 a 7 II. časti odôvodnenia).

Podstata základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy spočíva v oprávnení každého domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Tomuto oprávneniu zodpovedá povinnosť súdu nezávisle a nestranne vo veci konať tak, aby bola právu, ktorého porušenie sa namieta, poskytnutá ochrana v medziach zákonov, ktoré tento článok ústavy o základnom práve na súdnu ochranu vykonávajú (čl. 46 ods. 4 ústavy v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy).

Reálne uplatnenie základného práva na súdnu ochranu predpokladá, že účastníkovi súdneho konania sa táto ochrana dostane v zákonom predpokladanej kvalite, pričom výklad a používanie zákonných ustanovení príslušných procesných predpisov musí v celom rozsahu rešpektovať základné právo účastníkov na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy.

Všeobecný súd musí teda vykladať a používať ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení nemožno obmedziť základné právo na súdnu ochranu bez zákonného podkladu. Všeobecný súd musí súčasne vychádzať z toho, že všeobecné súdy majú poskytovať v občianskom súdnom konaní materiálnu ochranu zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (§ 1 OSP).

Právo na súdnu ochranu nie je absolútne, ale v záujme zaistenia najmä právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha obmedzeniam, resp. podmienkam (čl. 46 ods. 4 v spojení s čl. 51 ods. 1 ústavy), akými sú napr. spôsobilosť byť účastníkom konania, povinnosť právneho zastúpenia v niektorých prípadoch, zákonom ustanovené náležitosti návrhu na začatie konania, zákonné lehoty a pod. Vzhľadom na význam práva na súdnu ochranu v právnom štáte však pre záver o nesplnení podmienok konania nepostačuje iba pochybnosť o ich splnení, ale nesplnenie podmienok konania musí byť aj preukázané.

Z uvedené vyplýva tiež, že pokiaľ všeobecný súd nemá jednoznačný záver o nedodržaní zákonom ustanovenej procesnej lehoty na podanie opravného prostriedku preukázaný, musí vychádzať z predpokladu, že opravný prostriedok v zákonnej lehote podaný bol. Uvedený záver je prirodzene použiteľný aj na prípady, v ktorých sa odvolaním napadnuté rozhodnutie malo doručiť riadne ustanovenému právnenému zástupcovi (advokátovi) a k takémuto doručeniu nedošlo. Aj podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov doručenie rozhodnutia iba účastníkovi konania, riadne zastúpenému advokátom, nie je procesne účinné, nevyvoláva účinky doručenia a nezačína ani plynúť lehota na podanie odvolania (m. m. V 3/73). Len riadne a zákonným predpisom vyhovujúce doručenie rozhodnutia má ten dôsledok, že lehota na podanie opravného prostriedku začína plynúť osobe, ktorej je doručené (R 19/68). Rovnako relevantná právna teória (pozri J. Krajčo a kol., Občiansky súdny poriadok, I. diel komentár, Eurounion, rok 2006, s. 186 a nasl.) uvádza, že „... ak má účastník zástupcu ...súd je povinný doručovať zástupcovi. Zástupca je teda splnomocnený aj na prijímanie zásielok. Ak súd v takomto prípade doručí napr. rozhodnutie len účastníkovi, ide o doručenie neúčinné.“.

Z uznesenia okresného súdu č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008 vyplýva, že tento súd odmietol námietky sťažovateľa dôvodiac tým, že boli podané po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty. Konštatoval, že napadnuté uznesenie bolo sťažovateľovi doručené 21. októbra 2005 uplatnením fikcie doručenia podľa § 47 ods. 2 OSP, pričom lehota na vznesenie námietok uplynula márne 24. októbra 2005. Sťažovateľ prevzal poštovú zásielku 4. novembra 2005 a 7. novembra 2005 podal na poštovú prepravu svoje námietky proti ďalším trovám exekúcie.

Odhladnuc od možnej nesprávnej interpretácie ustanovenia § 47 ods. 2 OSP okresným súdom (čo sa týka preukázania všetkých zákonom predpokladaných náležitosti pri fikcii doručenia podľa citovaného zákonného ustanovenia) ústavný súd bez ďalšieho konštatuje, že okresný súd nemohol námietky sťažovateľa proti ďalším trovám exekúcie odmietnuť pre oneskorenosť, ak upovedomenie súdnej exekútorke o ďalších trovách exekúcie č. k. EX 36/2003-173 z 13. októbra 2005 nebolo doručené advokátovi povinného (sťažovateľ), tak ako to ukladá § 49 ods. 1 OSP.

Podľa citovaného zákonného ustanovenia ak má účastník zástupcu so splnomocnením pre celé konanie, doručuje sa písomnosť len tomuto zástupcovi. Ak má však účastník osobne v konaní niečo vykonať, doručuje sa písomnosť nielen zástupcovi, ale aj jemu. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku sa doručuje iba zástupcovi.

Ak okresný súd pri svojom rozhodnutí vychádzal iba z interpretácie § 47 ods. 2 OSP (je otázne, či správneho) a nezohľadnil, že upovedomenie súdnej exekútorky č. k. EX 36/2003-173 z 13. októbra 2005 nebolo doručené advokátovi (zástupcovi) sťažovateľa, potom týmto rozhodnutím bol porušený princíp zákazu denegatio iustitiae a zasiahol tak do práva sťažovateľa na zákonný proces chráneného čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie chráneného čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Vzhľadom na uvedené okolnosti ústavný súd vyhovel tejto časti sťažnosti a rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto nálezu.

B. Sťažovateľ žiadal, aby ústavný súd zrušil predmetné uznesenie okresného súdu a prikázal mu vo veci znovu konať a rozhodnúť. (*„Vec... sa vracia okresnému súdu... na ďalšie konanie.“*)

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. Ústavný súd môže zároveň vec vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší.

Ústavný súd rozhodol o porušení základného práva sťažovateľa, a preto rozhodol aj o zrušení uznesenia okresného súdu č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008 (bod 2 výroku nálezu).

Pokiaľ sťažovateľ žiadal tiež vrátiť vec na ďalšie konanie okresnému súdu, podľa názoru ústavného súdu v okolnostiach danej veci nebol na to dôvod.

Ústavný súd z obsahu spisu a vyjadrenia okresného súdu zistil, že okresný súd uznesením zo 6. marca 2006 schválil rozvrh výťažku a toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. októbra 2006, keď vo veci rozhodoval aj krajský súd, pričom v tomto rozhodnutí bolo rozhodnuté tiež o celkových trovách exekúcie. Pri danej forme exekúcie o trovách konania sa rozhoduje, až keď súd rozvrh výťažku z dražby nehnuteľnosti schváli, a nie na začiatku exekúcie, ako to je pri iných formách. To znamená, že pri schválení rozvrhu výťažku súd musí rozhodnúť o celkových trovách konania exekúcie a účastník má právo proti tomuto rozhodnutiu sa odvolať.

V sťažnosti je oddelený petit od jej ostatných častí. Ústavný súd je podľa § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde viazaný návrhom na začatie konania. Viazanosť ústavného súdu návrhom sa vzťahuje zvlášť na návrh výroku rozhodnutia, ktorého sa sťažovateľ domáhal. Ústavný súd môže rozhodnúť len o tom, čoho sa sťažovateľ (pred ústavným súdom kvalifikovane zastúpený advokátom) domáha v petite svojej sťažnosti, a vo vzťahu k tomu subjektu, ktorý označil za porušovateľa svojich práv (čl. 2 ods. 2 ústavy). Sťažovateľ v podanej sťažnosti namieta (iba) uznesenie okresného súdu č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008.

Na základe uvedených zistení (ktoré boli ústavným súdom verifikované z obsahu súdneho spisu) a súc viazaný petitom sťažnosti (§ 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde) je bez právneho významu (po zrušení namietaného uznesenia) vrátiť vec okresnému súdu na ďalšie konanie, keďže (tiež) o celkových trovách exekúcie bolo s konečnou platnosťou rozhodnuté všeobecnými súdmi (prvostupňovým i odvolacím), a to uznesením okresného súdu zo 6. marca 2006, ktorým bol schválený rozvrh výťažku (toto uznesenie nadobudlo právoplatnosť 27. októbra 2006), ktoré sťažovateľ nenamietal.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol v tejto časti tak, ako to je uvedené v bode 4 výrokovej časti tohto nálezu.

Nad rámec uvedeného nezostalo bez povšimnutia ústavného súdu, že právne účinky namietaného uznesenia okresného súdu majú skôr akademický význam, keďže o námietkach sťažovateľa proti ďalším trovám súdneho exekútora rozhodol (namietaným uznesením) okresný súd dávno po celkovom uzavretí celého procesu exekúcie (teda aj rozhodnutí o celkových trovách exekúcie).

C. K namietanému porušeniu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 dohovoru

Sťažovateľ súčasne namietal aj porušenie základného práva na prerokovanie jeho veci bez zbytočných prietahov (čl. 48 ods. 2 ústavy), resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote (čl. 6 ods. 1 dohovoru). Porušenie označených práv mal spôsobiť okresný súd tým, že o námietkach sťažovateľa z 8. novembra 2005 proti upovedomeniu súdneho exekútora o ďalších trovách exekúcie z 31. októbra 2005, ktoré zaslal súdny exekútor 9. januára 2006 okresnému súdu, rozhodol okresný súd uznesením č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 27. júna 2008 (pozri body 3 a 5 I. časti odôvodnenia a body 5, 6 a 7 II. časti odôvodnenia).

Sťažovateľ k sťažnosti pripojil (okrem iného) aj list predsedu okresného súdu sp. zn. Spr. 2049/08 z 24. júna 2008 tohto znenia:

„Na základe Vašej žiadosti zo dňa 20. 6. 2008 vo veci č. k. 37 Er Nr 377/03 som prešetril stav a zistil som, že súd vo veci rozhodol dňa 20. 6. 2008 rozhodnutie bolo vyexpedované 24. 6. 2008 a v krátkom čase Vám bude doručené.

Ospravedlňujem sa Vám za to, že vo veci nebolo konané plynule.“

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 88/05).

Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95). Základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov teda možno porušiť iba v konaní, ktorého výsledkom môže byť rozhodnutie štátneho orgánu o právach a povinnostiach jeho účastníkov, pretože len také rozhodnutie môže ukončiť stav právnej neistoty osoby domáhajúcej sa rozhodnutia štátneho orgánu (III. ÚS 62/01, II. ÚS 20/02).

Účelom základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Iba prerokovaním vecí na súde sa právna neistota osoby neodstráni a nemôže odstrániť. Až právoplatným rozhodnutím, bez ohľadu na to, či vyznie v prospech alebo neprospech účastníka, sa vytvára právna istota. Preto pre naplnenie ústavného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby všeobecný súd o veci konal a nerozhodol o nej s účinkami právoplatnosti a prípadne vykonateľnosti svojho meritórneho rozhodnutia. Základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov sa naplní, ako to konštantne judikuje ústavný súd, až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadne svojich práv (napr. I. ÚS 41/02, III. ÚS 87/02 a ďalšie).

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že predmetom posúdenia je exekučné konanie, konkrétne rozhodovanie o námietkach povinného proti ďalším trovám konania, ktoré boli doručené súdnemu exekútorovi 8. novembra 2005 a doručené okresnému súdu na rozhodnutie 9. januára 2006. O námietkach sťažovateľa rozhodol okresný súd uznesením č. k. 37 ErNr 377/03-421 z 20. júna 2008, ktoré bolo doručené sťažovateľovi a jeho právnomu zástupcovi 26. júna 2008.

Zo sťažnosti a z jej príloh, ale najmä zo skutočností vyplývajúcich zo súdneho spisu okresného súdu sp. zn. 37 ErNr 377/2003 vyplýva, že súdne konanie o námietkach sťažovateľa, v ktorom podľa sťažovateľa malo dôjsť k porušeniu jeho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva

na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, bolo skončené právoplatnosťou uznesenia okresného súdu 27. júna 2008 (pričom sa sťažovateľ a jeho právny zástupca o obsahu tohto rozhodnutia dozvedeli dňom jeho doručenia, t. j. 26. júna 2008).

Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu (napr. I. ÚS 34/99, II. ÚS 32/00, III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02, III. ÚS 109/03) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie základného práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade okresným súdom) ešte trvalo.

Sťažovateľ v petite svojej sťažnosti, ktorá bola ústavnému súdu doručená 27. augusta 2008, namietal tiež porušenie jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 37 ErNr 377/2003 a jeho rozhodnutím z 20. júna 2008, ktoré nadobudlo právoplatnosť 27. júna 2008.

Ústavný súd konštatuje, že v čase doručenia sťažnosti ústavnému súdu, t. j. 27. augusta 2008 už tvrdené porušovanie označeného základného práva sťažovateľa okresným súdom netrvalo a konanie, v ktorom malo dochádzať k zbytočným priet'ahom, bolo skončené skôr, ako sa sťažovateľ domáhal nápravy podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Tento skutkový stav a najmä prihliadnutie na účel označeného základného práva, ktorého porušenie sa namieta (t. j. odstránenie stavu právnej neistoty), boli základom pre záver ústavného súdu, že sťažnosti v tejto jej časti nevyhoveli a rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výrokovej časti tohto nálezu.

Ústavný súd ešte poznamenáva, že z obsahu sťažnosti je jednoznačne zrejmé, že sťažovateľom namietané porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov (čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. čl. 6 ods. 1 dohovoru) vzhľadom na súčasne namietané porušenie základného práva na súdnu ochranu (čl. 46 ods. 1 ústavy, resp. práva na

spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) nie je dominantnou námietkou, teda námietkou, ktorej prerokovaním na ústavnom súde by mal byť dosiahnutý účel podanej ústavnej sťažnosti, t. j. vecné posúdenie sťažovateľových námietok (proti ďalším trovám súdneho exekútora) okresným súdom.

D. Sťažovateľ požadoval priznať finančné zadosťučinenie v sume 100 000 Sk, čo odôvodnil takto:

„Sťažovateľ sa domnieva, že predmetné porušenie jeho základných ľudských práv, ktorého dôsledky už nebude možné napraviť tak, aby boli veci uvedené do pôvodného stavu, mu zakladá nárok na primerané finančné zadosťučinenie ako náhradu nemajetkovej ujmy vyjadrenej v peniazoch v primeranej výške 100.000,- Sk (slovom: jednosta tisíc korún slovenských). Táto nemajetková ujma sa ešte znásobuje pocitom neistoty, ktorými trpí sťažovateľ, jeho manželka a deti, keďže 27. 10. 2006 bol schválený rozpis z výťažku z dražby a finančné prostriedky boli exekútorke vyplatené 6. 11. 2006. Poukazujeme aj na tú skutočnosť, že výťažok z exekútorskej dražby sa týkal predaja bytu, vlastníkom tohto bytu bol sťažovateľ spolu s manželkou a právne vlastníctvo byt prešlo na vydražiteľa. Týmto sa sťažovateľ dostal do neistoty bývania pretože t. č. prebieha súdne konanie o vypratanie bytu. Keďže exekútorke boli schválené trovy exekúcie vo výške 256.565,20 Sk, ktoré si aj vyplatila považuje sťažovateľ dodatočné schválené trovy vo výške 62 024,80 Sk za neoprávnené, pretože ich opodstatnenosť nebola riadne zdokumentovaná a postupom súdu mu bolo znemožnené brániť sa proti týmto ďalším trovám exekúcie.“

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení vychádza zo záujmu ochrany ústavnosti a zo zásad spravodlivosti, o ktoré sa opiera EŠLP, keď priznáva spravodlivé zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru aplikovaného na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd predovšetkým konštatuje, že jeho fakultatívna právomoc priznať primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 127 ods. 3 ústavy v žiadnom rozsahu nijakým

spôsobom nemodifikuje ani nerozširuje účel ochrany, ktorú ústavný súd poskytuje v konaní o namietanom porušení sťažovateľom označených práv. V súvislosti s uvedeným považuje ústavný súd za dôležité zdôrazniť aj to, že jeho právomoc priznať primerané finančné zadosťučinenie podľa čl. 127 ods. 3 ústavy sťažovateľovi, ktorého sťažnosti vyhovie v merite veci, nie je samostatným nárokom sťažovateľa na akési odškodnenie za prípadné prietahy v konaní príslušného štátneho orgánu, ale má len akcesorickú povahu. Satisfakčný potenciál rozhodnutia ústavného súdu teda nie je autonómnym prvkom ním poskytovanej ochrany ani akýmsi paralelným titulom pre domáhanie sa tejto ochrany. Takýmto titulom je len a výlučne potreba chrániť konkrétne základné právo sťažovateľa a prostredníctvom tohto práva aj princíp právnej istoty (I. ÚS 235/03).

Pri rozhodovaní o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vzal do úvahy všetky okolnosti v súvislosti s postupom a namietaným uznesením okresného súdu a dospel k záveru, že vyslovenie porušenia označeného základného práva sťažovateľa a zrušenie namietaného uznesenia okresného súdu je vzhľadom na reálne právne účinky namietaného uznesenia okresného súdu a nerozhodnutie ústavným súdom o zbytočných prietahoch dostatočným uplatnením právomoci ústavného súdu, a preto žiadosti o priznanie finančného zadosťučinenia nevyhoviel, tak ako to je uvedené v bode 4 výroku.

V tejto súvislosti ústavný súd už iba poznamenáva, že sťažovateľ ani dostatočne určite neuviedol, či finančné zadosťučinenie žiada v súvislosti s namietaným uznesením okresného súdu alebo v súvislosti s namietanými prietahmi alebo v súvislosti s oboma skutočnosťami.

E. Podľa ustanovenia § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

V zásade úspešnému sťažovateľovi vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom. Advokát vykonal dva úkony právnych služieb, a to prevzatie a prípravu zastupovania a spísanie sťažnosti z 26. augusta 2008, pričom podanému

stanovisku zo 17. apríla 2009 (k vyjadreniu okresného súdu) ústavný súd nepriznal ústavnoprávny význam.

Odmena za jeden úkon právnych služieb v zmysle § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) je 1/6 z výpočtového základu. Za jeden právny úkon vykonaný v roku 2008 patrí advokátovi odmena z výpočtového základu 19 056 Sk (632,54 €), t. j. 3 176 Sk (105,42 €) a režijný paušál 190 Sk (6,30 €), teda spolu 3 366 Sk (111, 23 €). Odmena advokátovi za poskytnuté služby v konaní pred ústavným súdom v roku 2008 (za 2 úkony právnych služieb a 2 x paušálna náhrada) predstavuje celkovú sumu 6 732 Sk (223,46 €).

Celková odmena advokáta za právne zastúpenie pred ústavným súdom predstavuje sumu 223,46 € (6 732 Sk), ktorú je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 149 OSP).

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

F. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. apríla 2009

